

EVIDES-DIRECTEUR MAAKT ZICH ZORGEN OM KIERBESLUIT

“De nu gekozen oplossingen brengen grote risico's met zich mee”

In 2008 worden de Haringvlietsluizen op een kier gezet. Dit heeft gevolgen voor de zoetwaterwinning in het Haringvliet. Dat dit niet al te lichtzinnig moet worden opgevat, bleek eind vorig jaar toen waterbedrijf Evides de inname zeven weken moest staken. Door aanhoudende droogte en plotselinge storm waar niet op gerekend was, was het water uit het Haringvliet te zout geworden voor de productie van drinkwater. In het zogeheten Kierbesluit zijn voorzieningen opgenomen om de zoetwaterwinning te garanderen, maar Evides-directeur Henk de Kraa heeft zo zijn twijfels bij de gekozen oplossingen.

De Haringvlietsluizen zijn in 1970 in gebruik genomen als onderdeel van het Deltaplan. Daarvoor vormde het Haringvliet samen met het Hollandsch Diep en de Biesbosch een natuurlijk overgangsgebied tussen de zee en de Rijn en Maas. Met het afsluiten van de zeearm werd het belang van natuur en milieu destijds ondergeschikt gemaakt aan de belangen van veiligheid en zoetwatervoorziening. Inmiddels zijn deze inzichten veranderd. De negatieve gevolgen van de Haringvlietsluizen voor flora en fauna zijn dusdanig dat in de Vierde Nota Waterhuishouding de uitdrukkelijke wens werd uitgesproken het natuurlijke overgangsgebied zoveel mogelijk te herstellen. Om dit voor elkaar te krijgen, moeten de Haringvlietsluizen in 2008 op een kier worden gezet. Dit heeft gevolgen voor de zoetwaterwinning. Om deze te waarborgen, is gekozen voor het verplaatsen van innamepunten en de aanleg van een verbindingkanaal aan de noordkant van Goerree.

Volgens De Kraa is de drinkwatervoorziening voor Goerree-Overflakkee en Schouwen-Duiveland met deze oplossingen niet voldoende gewaarborgd. Bovendien is Evides niet te spreken over de moeizame gang van zaken rondom het Kierbesluit. “Het is inmiddels een lange geschiedenis. Afspraken en protocollen worden matig op elkaar afgestemd en al snel weer vergeten.”

Volgens De Kraa wordt bij alle plannemakerij niet voldoende rekening gehouden met de grilligheid van de natuur. “De

gebeurtenissen van eind vorig jaar, toen we de inname uit het Haringvliet moesten staken, hebben we niet geësceneerd. Het toont aan dat er altijd dingen kunnen gebeuren die we niet verwachten. Toen dit speelde, hebben we aan de provincies Zuid-Holland en Zeeland gevraagd of we ook buiten de vergunningsgrenzen mochten gaan winnen als de nood aan de man komt. Van de provincie Zuid-Holland hebben we een positief antwoord gekregen, maar we wachten nog steeds op een reactie uit Zeeland.” Over de denkbeeldige lijn Middelharnis-monding Spui die wordt getrokken als grens voor de overgang van zout naar zoet water, is De Kraa even-

“Zelfs een compromis wordt moeilijk”

van zout naar zoet water, is De Kraa even-

eens slecht te spreken. “Die lijn is bepaald op basis van mathematische modellen. Maar we weten inmiddels allang dat de natuur zich helemaal niet aan dat soort modellen houdt!”

Ook over het verbindingkanaal heeft De Kraa zo zijn twijfels. “Deze variant brengt grote risico's met zich mee. Er zijn nog steeds vragen over het beheer van dat kanaal. Wie gaat straks de kwaliteit van het water beheren? Wie zorgt voor het tegengaan van verontreinigingen en algenbloei? Broedplaatsen van vogels moeten geweerd gaan worden, maar het kanaal wordt vlak langs een natuurgebied aangelegd. Hoe wordt dat opgelost? Dat weet niemand. Ik zie liever een buis door dat kanaal met zoet water, maar dat willen de andere partijen niet.”

Geen vertrouwen

Vertrouwen in een oplossing die helemaal naar de zin van Evides is, heeft De Kraa niet meer. “Zelfs een compromis wordt moeilijk, terwijl wij toch best bereid zijn meer geld neer te leggen voor een goede oplossing, desnoods de aanleg van een andere pijpverbinding naar de vaste wal. Maar de provincie heeft daar tot nu toe niet op gereageerd. En natuurlijk, de provincie is met een budget van maar 35 miljoen euro voor alle aanpassingen ook heel erg in haar bewegingsvrijheid beperkt. Ondertussen zit het Ministerie van VROM met twee petten op. Want die moet én zorgen voor de natuur én zorgen voor de volksgezondheid. Dat is een moeilijke taak in dit geval. Al met al ben ik bang dat het uiteindelijk over een aantal jaren toch fout zal gaan en dan zullen er heel veel krokodillentranen vloeien.”

De Haringvlietsluizen (foto: Adviesdienst Geo-informatie en ICT Rijkswaterstaat).

